

Read about Sverresti

The last 30 years of the 12th century Norway had a king called Sverre. He was brought up on the Faroe Islands, then a part of Norway. His mother had told the boy that his father was the Norwegian King Sigurd. And that was all he had to show for himself going to Norway to claim



the crown.

*Kong Sverre på Vossefjellene*

Teikning av Knud Bergslien 1876 Nasjonalgalleriet, Oslo

*King Sverre in the mountains of Voss*

Drawing by Knud Bergslien 1876 Nasjonalgalleriet, Oslo

Norway was at the time torn between different forces. One of those, Birkebeinerne, were luckily for Sverre without a leader. When he arrived they chose him, and he started to realise his ambition to be the Norwegian king.

He very soon turned out to be gifted as a military leader. He had a guerilla type strategy, and surprised everybody by taking routes not used before. Several places in Norway carry the name “Sverresti”, meaning “The Path of Sverre”. Some of these seem impossible to travel, especially with an army. Perhaps what the myths insist upon we should not doubt ...

Being the alleged illegitimate son of a Norwegian king, and grasping the power by defeating the richest and most powerful persons of the Norwegian elite, both royal and clerical, made him a hero for the poorer part of the population. His followers, Birke-beinerne, consisted of poorer people and his fight against the archbishop resulted in his excommunication by the pope in Rome. This also contributed to his status as national hero, mentioned in the national anthem of Norway.

And in the years of making the modern Norwegian state (1905), Sverre and the myths around him were used by artists to create the understanding of will and national determination. The drawing by Knud Bergslien is an example of that.

*My use of the concept of “Sverresti” has an additional dimension as well. A “Sverresti” might be interpreted the most difficult situation which we all must overcome. We can say “We all have our Sverresti” ... looking back on a steep slope and wonder, Did I really make that...?!*

*My four paintings are abstract expressions of a passing through steep or in other ways difficult terrain. I think Sverre was moving with his army in every season and in very different situations, sometimes escaping and sometimes attacking. That is why the paintings are different not only in colours but in techniques as well. I have placed them in different seasons: winter, early spring, summer and autumn. I think he and his army often made their moves in the night.*

*The sizes are 85 x 150 cm, and they are all acrylic on canvas. To make the path in the autumn painting some special, I put on some pastel, which also contributes to the surface.*

I åra 1177 til 1202 var Sverre Sigurdson konge i Norge. Han voks opp på Færøyane dit mora reiste med han som barn. Ho fortalde at faren hans var Kong Sigurd Munn. Hennar ord var det einaste han hadde å vise til då han reiste til Norge med ambisjon om å bli norsk konge.

Det var urolege tider i Norge. Mektige slekter striddest og tilhøvet mellom kyrkje og stat var betent. Heldigvis for Sverre var Birkebeinarane utan høvding. Han vart vald og starta energisk prosessen for å bli konge.

Sverre var ein flink hærstrateg. Han overraska alle med å ta vegar som ikkje var vanlege. Både på Voss, i Sogn og andre stader finst det stader med namnet "Sverresti". Sagnet seier at Sverre tok hæren sin gjennom her. Når ein ser litt nærare på nokre av desse, er det vanskeleg å tru på sagnet. Men fargerike er dei.

Som uekte son av ein konge, og ved å vinne over dei rikaste og mektigaste i landet ved hjelp av fattigfolk som Birkebeinarane var, vann Sverre seg eit spesielt ry. Kampen hans mot erkebiskop og kyrkje førte til at han vart bannlyst av paven i Roma. Han sjølv manta sonen om å forsone seg med kyrkja att, men ettertida og ikkje minst Bjørnson la stor vekt på episoden og skreiv den inn i "Ja vi elsker". Mytene om Sverre vart medvite brukt i bygginga av det moderne Norge i opp mot 1905.

Vikingtid og middelalder hadde mykje å vise til når det galdt nasjonal vilje og handlings-kraft.

Teikninga til Knud Bergslien er eit godt døme på det.

*Min bruk av "Sverresti" har ein tilleggs-dimensjon. Ein "Sverresti" kan sjåast som ein nesten umogeleg motbakke, ein veldig vanskeleg livssituasjon som vi må gjennom. Vi kan tenkje at "Vi har alle vår Sverresti". Og etterpå, når vi ser oss tilbake, undrar vi oss. "Greidde eg verkeleg den kneika der...?"*

*Dei fire maleria er abstrakte uttrykk kor ein kan tenke seg at vegen går gjennom eit spesielt bratt eller på annan måte vanskeleg terreng. Eg tenkjer meg at Sverre rørte på seg til alle tider på året og gjerne om natta. Nokre gonger på flukt, andre gonger til angrep. Derfor har eg bevisst laga maleria ulike, både med bruk av fargar og teknikkar.*

*Storleiken er den same: 85 x 150 cm. Alle er i akryl på lerrert. I haustbiletet har eg i tillegg strødd litt pastel på stien for styrke intensiteten i fargen. Overflata nyt også litt godt av det.*